

Midnattsropet

Nr 8 • årg. 16 • pris kr 2:50

Maranata • Du vår Herre kom!

Evangelister med goda nyheter

JESUS – VÅR BEFRIARE

Vi
möts
i

MALMKÖPING

9—18
JULI

Du kan bli frälst!

— Om vi hejdar oss en aning kanske vi vinner några år! Det är framtidsforskarnas mörka rapport om din och min verklighet. Och vi måste tro dem.
Men du måste få veta att just för den här tiden har himmelens Gud en räddningsplan beredd. En väg till frälsning genom tron på Jesus Kristus.

"att hon personligen nog gärna ville, att vi tog dödens sked i vacker hand och åt en avskedsmiddag och var borta..."

Så kan man alltså teckna människans hopplöshet. Orden sägs av piloten på rymdskeppet Aniara. På väg mot en annan planet för att komma ifrån den förstörda jorden, kom skeppet ur kurs och fortsatte. Rakt fram emot ingenting. År efter år efter år.

Många upplever sin tillvaro på det sättet. Precis så meningslöst känns det för många människor. Var är vi på väg någonsans? Färden genom livet är det bara tomhet, illusioner och kyla som det sägs i diktverket? Finns det då inget hopp eller räddning för människan?

Många ger upp

I bibeln läser vi om hur den sista tiden kommer att gestalta sig och människan utan Gud ser med fruktan och ångest framåt. Mot kaos och undergång. Eller försöker blunda för verkligheten, bygga ut otryggheten och osäkerheten, omgärda sig med sådant som man tror kan hjälpa. Genom politiska aktiviteter eller liknande

försöka väcka människorna, föra dem till insikt om hur allvarligt allting är och försöka göra något konkret åt sin situation.

Men många ger upp. Utan att se något hopp om befrielse eller räddning, driver man med, struntar i hur det går. "Vi har ju ändå ingen framtid", och förstör sig med sprit eller knark för att fly en hård verklighet. Den skaran bara växer och växer, unga människor som inte ser någon ljusning eller någon framtid.

Och vetenskapen? Ja, framtidsforskarna ger en mörk bild av tillvaron och ger inte jorden många år kvar om vi fortsätter som hittills. Om vi hejdar oss en aning kanske vi vinner några år. Inte mer...

Tiden går emot sitt slut. Den människa som Gud hade skapat till sin avbild och för att leva i gemenskap med honom har gjort sitt val. Hon har frihet att välja den Herre hon vill tjäna och resultatet ser vi runt omkring oss.

Hela världen är i den ondes våld, heter det i bibeln och de flesta väljer att tjäna honom. Med oro ser man sedan på utvecklingen i världen, på krig, hungersnöd och jordbävningar. Katastrofer som bara tycks avlösa varandra.

Bara en väg

Utan att känna Jesus Kristus som befriare och frälsare är människan hopplöst förlorad. Men hur skall hon kunna få en rätt kunskap om Jesus? Hur skall människor kunna omfatta frälsningens väg till kunskap om Gud.

Vi tror på Jesus säger vi kanske. Lugnt och tryggt sitter vi inne med ett budskap som kan rädda många människor. Men sen då? Menar vi det? Artiga fraser och välmenande ord kan väl inte frälsa någon. Trygghet, säkerhet och komfort är nog inte något man kan uppleva själv, medan man sitter och ser hur människor går under. Är människor på väg att gå förlorade måste vi göra det klart för dem. De måste i alla fall ha hört budskapet. Sen får de själva ta ställning.

MEN IDAG ÄR FRÄLSNINGENS DAG. Du kan bli frälst, försonad med Gud, bli född på nytt och bli en ny skapelse i Kristus Jesus. Det finns faktiskt ett positivt budskap om räddning som ännu kan nå dig. Du är en evighetsvarelse, skapad till att leva i Guds gemenskap. Det finns en räddning, *men bara en väg*, för att uppnå den. Genom Jesus Kristus kan du finna vägen till Gud och bli FRÄLST.

... till räddning

— Ty såsom det skedde på Noas tid, så skall det ske vid Människosonens tillkommelse. Såsom människorna levde på den tiden, före floden: de åto och drucko, män togo sig hustrur och hustrur gävos åt män, ända till den dag, då Noa gick in i arken; och de visste av intet, förrän floden kom och tog dem allesammans bort — så skall det ske vid Människosonens tillkommelse. (Matt. 24—37—39)

Såsom det skedde på Noas tid... Parallellerna är många. En hög kultur och människor levde som vanligt, köpte sålde etc. Kort sagt: det var väl inte något särskilt med den tiden? Eller var det?

För den generation som levde då, fanns det bara en möjlighet till räddning. Att gå in i den ark som Noa hade byggt.

Inte många hörsammade då kallelsen till räddning. Det var åtta personer, säger bibeln.

Jesus Kristus kommer för att hämta dem som tror på honom. Att Jesus kommer snart tror vi på och därför är det inte så viktigt att de år vi har kvar ha det så bekvämt och bra som möjligt. Alla resurser måste sättas in för att *människor skall få veta*. De måste få veta hur de skall bereda sig att möta Jesus.

— Den nuvarande världsordningen går emot sitt slut...

Men fortfarande kan du bli frälst.

TY VAR OCH EN SOM ÅKALLAR HERRENS NAMN, HAN SKALL VARDA FRÄLST!

ULLA NÄSHOLM

MIDSOMMAR I NORSJÖ

Pilgrimsfolket samlas till högtid

19—27 juni i Maranatatältet

Y. Stenfelt, L. Johansson, Ö. Dahlberg samt tillresande vittnen och sångare. Medtag Bibel, musikinstrument och sånglinne. Anmälan till tel. 0918/103 49 eller 109 49.

MIDSOMMAR I STOCKHOLM

Finalmöten på Norra Bantorget

Hålltider

Midsommarafton 19.30 Midsommardagen 11 o 19
Söndagen den 27/6 11 o 19

Arne Imsen Gunno Andersson Per Arne Imsen Carl-Georg Rognstad Tage Johansson m fl vittnen

En stor skara ungdomar från hela landet i evangelisk aktion på gator och torg.

Väckelsekvällar i tältet alla vardagar 19.30 sönd 19.00

Gamla Bro Servering öppen till 23.00

MARANATASÅNGER

Ny upplaga — 120 NYA och GAMLA SÅNGER

- Durer på samtliga sånger
- Komplettering och sammanslagning av Maranata-sånger del I + II
- Pris: 1 st 6:50 20 st 90:— (inkl. moms)

PILGRIMSFOLKET, Järntorgsg. 7
703 61 Örebro. Tel 019/14 52 45

Sänd mig mot pf . . . st Maranatasånger.

Namn

Bostad

Postnr

Postadr

Tel /

Tal av Arne Imsen

Ett unikt ursprung — ett unikt mål

Kristendomen gör oss aldrig verklighetsfrämmande men väl världsfrånvända. Kristendomen kan således aldrig alliera sig med några världsmakter. Gör den det, förlorar den sin identitet såsom utomvärldslig storhet. Därför får kristendomen aldrig degraderas till en inomvärldslig reformrörelse. Den har ett unikt ursprung, en unik uppgift och ett unikt mål.

Kristendomen kan inte jämföras med någon annan storhet i tiden. Den kan inte förvandlas till ett politiskt instrument i maktbärandes händer. Kristendomen ställer nämligen var och en inför ett absolut och kategoriskt krav: omvändelse, bättring och efterföljelse. Det enda som har rätt att kallas kristet måste därför ha sitt ursprung i Jesus Kristus själv och måste representera och förmedla det liv som är av och genom honom.

Hur skall då den kristna församlingen fungera i världen? Först skall vi ta upp och analysera några av de klassiska argumenten för det s.k. kristna politiska engagemanget.

Låt oss läsa ett stycke ur bibeln!

Vi hava nu upplåtit vår mun och talat öppet till eder, I korintier. Vårt hjärta har vidgat sig för eder. Ja, det rum I haven i vårt inre är icke litet, men i edra hjärtan är allenast litet rum.

Given oss då lika för lika — om jag nu får tala såsom till barn — ja, vidgen också I edra hjärtan.

Gån icke i ok tillsammans med dem som icke tro; det bleve omaka par. Vad har väl rättfärdighet att skaffa med orättfärdighet, eller vilken gemenskap har ljus med mörker?

Huru förlika sig Kristus och Beliar, eller vad delaktighet har den som tror med den som icke tror?

Eller hur låter ett Guds tempel förena sig med avgudar? Vi äro ju ett levande Gudens tempel, ty Gud har sagt: 'Jag skall bo i dem och vandra ibland dem; jag skall vara deras Gud, och de skola vara mitt folk.'

Alltså: 'Gån ut ifrån dem och skiljen eder ifrån dem, säger Herren; kommen icke vid det orent är. Då skall jag taga emot eder och vara en Fader för eder; och I skolen vara mina sö-

ner och döttrar, säger Herren, den Allsmäktige. 2 Kor. 6:11—18

Skulle man idag betrakta detta bibelställe med samma skärpa som man gjorde exempelvis i pingströrelsens början, skulle det inte behövs någon diskussion om kristendom och politik. Då var det otänkbart att kristna skulle engagera sig politiskt.

Idag finns det emellertid anledning att ställa frågan om det verkligen finns några bibliska exempel på troende politiker eller samhällsreformatorer. Många har pekat på Josef. Andra exempel har varit Daniel och Moses. En del har pekat på profeterna, t.ex. Jeremia och karmelprofeten Elia. Det är riktigt att samtliga hade inflytande på sin samtid. Ändå kan man inte påstå att Josef, Daniel, Moses eller någon av profeterna engagerade sig partipolitiskt.

Låt oss för övrigt se vad som står om Moses!

Genom tron försmäddes Moses, sedan han hade blivit stor, att kallas Faraos dotterson.

Han ville hellre utstå lidande med Guds folk än för en kort tid leva i syndig njutning; han höll nämligen Kristi smälek för en större rikedom än Egyptens skatter, ty han hade sin blick riktad på lönen.

Genom tron övergav han Egypten utan att låta förskräcka sig av konungens vrede; ty därigenom att han likasom såg den Osynlige, kunde han hårdas ut. Hebr. 11:23—27

Ingen reformation

Här finner vi ett praktiskt exempel på det vi läst i 2 Kor 6: "Gån ut ifrån dem." Moses praktiserade verkligen bibelns ord om att gå ut. Han gick med hela sitt folk ut ur Egypten och övergav det. Han gjorde inga som helst ansatser till att reformera Egypten, fastän han med sin ställning vid Faraos hov borde haft stora möjligheter till det.

Hur var det då med Josefs politiska engagemang? Det sensationella med Josef var just att han avstod från att utrusta sig med instrument för att skaffa sig maktpo-

sitioner i Egypten. Josef fördes via de redan befintliga kanalerna fram till sin höga ställning. Han skapade alltså ingen egen kanal. Observera att han aldrig kämpade för sig själv. Han fick sin ställning genom en gudomlig ledning, vilket hade med utökelse att göra.

Exemplet med Josef talar alltså inte för att vi bör skapa något nytt politiskt parti. Vi får tro att Herren behärskar de kanaler som redan finns. Om vi såsom individer bevarar vår kristna identitet, skall Gud ändå leda oss in i de sammanhang där han kan använda oss, utan att vi behöver utrusta oss med speciella maktinstrument i kampen mot andra makter.

Innan vi överför Gamla Testamentets förhållanden till Nya Testamentet, måste vi dessutom göra klart för oss att Israel var en teokrati. Sverige är ingen teokrati. Om vi skall jämföra Israel med någonting är det med församlingen och inte med samhället.

Man kan inte överföra situationen i Israel på bibelns tid till den politiska situationen idag. Efter Golgata handlar det inte längre om det nationella Israel utan om det andliga Israel, Guds folk — församlingen. Därför framställer inte Nya Testamentet något samhällsreformatoriskt program utan ett frälsningsprogram. Det gäller församlingsliv och inte samhällsliv.

Hur var det då med Daniel? Man har sagt att han var det strålande exemplet på en gudsmans insats i världspolitiken. Han kom ju till Babylon och utträttade där sitt stora verk. Det är visserligen sant, men skall bilden bli riktig och resonemanget konsekvent, måste hela situationen vara identisk. Guds folk hade ju vid det tillfället avfallit och förts bort i fångenskap och deras land ockuperats av fientliga makter. Tar man denna bild, då har man ju samtidigt sagt, att Guds folk idag befinner sig i babylonisk trældom. Då har man ju också medgivit att det är på grund av avfälligheten och därför att Gud inte har fått sin vilja fram med de kristna som man varit tvingad att tillgripa sådana exklusiva medel som de politiska vägarna.

Är då KDS eller Broderskapsrörelsen vår tids Daniel? Vi kan inte se någonstans i Daniels historia, att han utrustade sig med en valorganisation. Vi kan heller inte se, att han över huvud taget förde fram de frågor som de kristna politikerna tagit hand om. Inte ser vi heller att han skaffade sig ett språkrör för att få ut sina idéer.

Om vi betraktar situationen för Israel i fångenskapen närmare, märker vi att det egentligen inte bara var Daniel som var Herrens tjänare. I Jes. 40 sågs det att t.o.m. Kores var Guds tjänare. Ändå var han den hedniske konungen för det persiska väldet. Han var den som lät Israel återvända till sitt land. Det är om honom vi sjunger i sången: "Men då kungabudet kom...". Men Kores valdes inte till sin ställning. Han fördes fram som en förebild till den Smorde.

Inga kristna samhällen

Alla kristna som blivit missmodiga för att man inte fått någon representant invald i riksdagen bör nog vara glada. Den kristendom som vi inte har förmått praktisera i våra församlingar, har vi väldigt små förutsättningar att kunna praktisera i det politiska livet och i samhället. När vi talar om det sekulariserade samhället, bör vi komma ihåg en sak. Det är inte samhället som är sekulariserat. Samhället har aldrig varit kristet, även om teologerna har försökt få oss att tro det.

Talet om det kristna samhället är ett av den katolska teologins största misstag. Man har framgångsrikt lyckats få människor att tro, att samhället är antingen kristet eller icke-kristet. Det finns inga kristna samhällen. Det finns bara kristna individer här och var i olika delar av världen.

Eftersom samhället aldrig varit kristet, så kan det heller aldrig avkristnas. Det har däremot varit kyrkligt och kan avkyrkligas, men det är en helt annan sak. När ett samhälle avkyrkligas är det bara prästerna, som avväpnas sina maktinstrument.

Problemet för oss i den här sekulariseringsprocessen är bara att vi så lätt förlorar besinningen och tror att det innebär färre möjligheter att verka. Gud är dock inte beroende av institutioner. Han behöver levande människor. Problemet är inte det avkristnade eller sekulariserade samhället utan den avkristnade församlingen. Vi måste därför fråga oss, vad dessa avkristnade församlingar och predikanter skall kunna uträtta för hjältebragder, om de utrustas med politiska instrument och kommer in på de politiska arenorna. De kan knappast uträtta något av bestående värde för Guds rike. De kommer i stället undan för undan att neutraliseras, om de inte redan är neutraliserade. Sannolikheten talar för det. Men har man kommit så långt, har man redan förlorat sin kristna identitet.

KATARINA JILLKER kommer ifrån Gäddede i norra Jämtland. Hur skall människorna finna den rätte Jesus, frågar hon med tanke på att många predikanter talar så olika.

Vi väntar bibelns JESUS

"Allenast må du besinna din missgärning att du har varit avfällig från Herren din Gud och lupit hit och dit till främmande gudar under alla gröna träd. Ja, I haven icke velat höra min röst säger Herren:" Jer.3:13-15.

Jag läste det här en tidig morgon och det kändes så levande och sant för mig. Det är ju så när ordet öppnar sig för en. Guds ord säger allt och då behöver man själv inte hitta på ting.

Mina läsare, jag vill vända mit till dig som har mottagit Jesus till frälsning och tackar för nåden, men ändå anser dig vilja ha egna åsikter som du fått genom en felaktig undervisning.

För många Guds barn tycks Jesus vara delad i otaliga bitar, omöjliga att sammanställa. Statskyrkan har sin Jesus, som inte gör någon skillnad på heligt och oheligt, alla under ett tak. En annan religiös sammanslutning har en Jesus, som inte är så noga med dop i vatten. Någon har en Jesus, som aldrig fördömer synden m.m. m.m. Hur skall människorna som lyssnar finna den Jesus, som omtalas i Nya testamentet i ett sånt virrvar. Allting är diffust och vem kan göra sig redo att möta bibelns Jesus i skyn?

Jag har faktiskt mött människor, som frågat hur de skall finna den rätte Jesus, då alla predikanter predikar så olika. Låt mig också säga, att i min tidiga ungdom, då jag växte upp i ett pingstvänshem, var Jesus en annan än nu hos dagens pingstvännar. Nu är Jesus så tolerant.

Jesus undervisar

Jesus har ju undervisat oss:

— Jag har inte kommit för att sända frid på jorden utan strid... (Matt. 10:34-36) Svärdet är ju Guds ord som åtskiljer mörk och ben och som verkar söndring, enligt Jesus. Tar man bort Ordet eller inte är så nogräknad, ja då blir det virrvarr.

Jesus sade i sin undervisning:

— Och slagregn föll och vattenströmmarna kommo och vindarna blåste och kastade sig mot det huset och likväl föll det icke omkull, eftersom det var grundat på hälleberget. (Matt. 7:24-25)

Jesus utesluter att vi skall vara hans och drivas av vinden, d.v.s. människotankar och all sköns påfund från avfälliga kyrkofäder genom tiderna.

— Vänden I avfälliga om säger Herren, ty jag är eder rätte Herre, så vill jag hämta eder en från var by och två från var släkt och föra eder till Sion. (Jer.3:14).

Bibeln talar också om en vedermöda som skall drabba jorden efter brudförsamlingens upptagande. Hur många väntar Jesus och hur många väntar en vedermöda? Vedermödan är säkert också en Guds barmhärtighet, jag menar att det då blir en prövningens stund för många Guds barn. För "henne" som höll sig under alla gröna träd och kullar, "hon" som tog avstånd från det som vållade ensamhet, lidande och smälek i denna världen (Jer. 2:33).

Ekumenik uti alla fingertopparna kändes så skönt och fridsamt. Men i den vedermöda som skall övergå jorden där finns intet val. Då heter det slutgiltigt:

— Se jag förelägger dig livet eller döden.

Och då med det lekamliga livet som insats. Slutgiltigt utan kompromisser. (Detta har jag funnit stå skrivet i bibelns ord.)

Varför skall vi nu sträva efter att stå så fast grundade på Guds ord? Det är för att rädda oss själva och andra som har sina blickar riktade på oss. Det betyder frälsning eller förtappelse för många, just på hur vi handlar. Du och jag.

— Och jag, Herren, vill giva eder herdor efter mitt hjärta och de skola föra eder i bet med förstånd och insikt (Jer. 3:15).

Moderna människor

Bibelstudium av Arne Imsen

Den stora hemligheten som avslöjades genom Johannes var världen som en maktkonstellation i intensiv kamp mot Gud. Till världen hör inte enbart materiella ting. Världen utgörs av ett system som till slut bringar människan i evigt

fördärv. Världen måste besegras för att människan skall bli slutfrälst. I världen är det onda inte synd utan världslighet. Världsligheten är dock långt farligare än synden, därför att världsligheten kan inte lika lätt konstateras.

Älsken icke världen, ej heller vad som är i världen. Om någon älskar världen, så är Faderns kärlek icke i honom.

Ty allt som är i världen, köttets begärelse och ögonens begärelse och högfärd över detta livets goda, det är icke av Fadern, utan av världen.

Och världen förgår och dess begärelse, men den som gör Guds vilja, han förbliver evinnerlig.

1 Joh. 2:15-17

Den stora hemligheten som avslöjades genom Johannes var världen som en maktkonstellation i intensiv kamp mot Gud. Till världen hör inte enbart materiella ting. Johannes sade att allt som är i världen är köttets begärelse, ögonens begärelse och högfärd över detta livets goda. Det kan översättas till lusta, habegär och maktbegär. Världen utgörs alltså av ett system, som till slut bringar människan i evigt fördärv. Världen måste besegras för att människan skall bli slutfrälst.

Världen förgår liksom de ting som är i världen. Ingenting av det som inräknas i begreppet världen, kan räddas. Till världen hör även den jordiska människan.

Den första människan var av jorden och jordisk, den andra människan är av himmelen.

1 Kor. 15:47

Den jordiska människan har förälskat sig i allt som hör jorden och världen till. Därför håller hon hårt fast vid alla de närvarande tingen för att inte förlora något. Hon vill minst av allt dö. Hon är utrustad

med en stark självbevarelsedrift. Ändå säger Skriften, att om hon skall räddas, måste hon gå under och dö. Ingenting av världen kan räddas.

Lustan, habegäret och maktbegäret, de ting som tillhör världsordningen, har sitt upphov i den livsprincip Bibeln kallar köttet. Det är här satan sätter in sina attacker för att bringa människan i fördärv. För att förstå satans tillvägagångssätt måste vi studera hela orsakssammanhanget.

Låt oss läsa Kol. 2:8:

Sen till, att ingen får bortföra eder såsom ett segerbyte genom sin tomma och bedrägliga "vishetslära", i det att hon åberopar fäderneärvda människomeningar och håller sig till världens "makter" och icke till Kristus.

Vi möter här uttrycket världens makter. Det är makter som satan har till sitt förfogande. De kan vara både primitiva och kultiverade till sin karaktär. Då satan uppenbarar sig i synd och orena gärningar är det tämligen lätt att känna igen honom och ta avstånd. Satan behärskar dock även ett annat område och det är världen. Där är det onda inte synd utan världslighet.

Världsligheten är långt farligare än synden, därför att världsligheten kan inte lika lätt konstateras. Den kommer alltid smygande. Vi kan sätta in alla våra krafter till motstånd mot satan när det gäller synd. Medan vi bekämpar honom i det avseendet, kan vi ändå stå lojala mot honom då det gäller världslighet. Det kan gå år innan

vi upptäcker vad världslighet har fördärvat i våra liv.

Vad är då världens makter? Det är ett abstrakt uttryck. I det nyss citerade stycket är en av världens makter förkroppsligad i "vishetslära". Ande och inspiration har tagit form i lära, ceremonier och rituella handlingar. Sett som isolerade företeelser är ju egentligen läran och ceremonierna helt kraftlösa ting. Placeras de in i ett religiöst sammanhang förvandlas de omedelbart till maktfaktorer, som på ett eller annat sätt kommer att påverka vårt liv.

Låt oss betrakta ett annat bibelställe!

Eftersom det är ett enda bröd, så äro vi, fastän många, en enda kropp, ty alla får vi vår del av detta ena bröd.

Sen på det lekamliga Israel: äro icke de som äta av offren delaktiga i altaret?

Vad vill jag då säga härmed? Männe att avgudaofferskött är någonting eller att en avgud är någonting?

Nej, det vill jag säga, att vad hedningarna offra, det offra de åt onda andar och icke åt Gud; och jag vill icke, att I skolen hava någon gemenskap med de onda andarna.

I kunnen icke dricka Herrens kalk och tillika onda andars kalk; I kunnen icke hava del i Herrens bord och tillika i onda andars bord.

1 Kor. 10:17—21

Att äta dött kött kan inte tyckas ha någon betydelse. Förklarar någon det som offerkött, är det dock inte längre neutralt eller kraftlöst. Det finns inga riter, inga handlingar eller former av tillbedjan, som är betydelselösa. Även om tingen i sig själva är döda, så ger vi dem dignitet och upphöjer dem till någonting. Insatta i sitt sammanhang får de laddning och blir kraftcentra.

Det finns i tillvaron strängt taget ingenting som kan sägas vara neutralt och nollställt. Bakom symbolerna och de synli-

ga tingen döljer sig en osynlig andevärld, som systematiskt arbetar på att få grepp om människan. För att människan skall kunna få kontakt med den osynliga andevärlden, måste den sedan binda sina operationer till gripbara och synliga ting.

Vi kan inte tänka oss att offra kött till avgudar. Hos oss ligger närmare till hands andra former av religiös eller annan aktivitet, där vi kan räkna med en lika verksam andemakt. Låt oss ta några exempel!

Brödet är i sig självt neutralt. Det är livsnödvändigt, och vi äter det för vår fysiska existens skull. Sätter jag plötsligt in det i ett annat sammanhang såsom vid brödsbrytelsen och välsignar det, är det inte längre vanligt bröd. Då har det blivit makt i handlingen.

Vi kan också använda besvärjelser och magiska formler och läsa över vattnet. Även då förlorar vattnet sin neutrala betydelse. Det blir i stället ett medel för andevärldens operationer.

Det är heller inte betydelselöst, om man tar olja och smörjer sjuka med. Olja kan användas till att driva bilar med eller hålla lampor vid liv. Olja kan också ge näring åt kroppen. Tar man olja och smörjer sjuka med, blir det helbrägdaförande kraft i handlingen.

Bilen eller klänningen är ting som i sig själva är neutrala. Skulle mitt hjärta i stället fyllas med begär efter att äga något av tingen, fastän jag inte behöver något av dem, är de inte neutrala längre. Går jag

”Världens makter använder döda ting för att fånga oss. Det är alltså via de döda tingen, vi snärjs in i denna världsordning.”

sedan och köper bilen eller klänningen, har jag fallit för frestelsen och är ockuperad av världens makter. Då har tingen fått religiös betydelse. Bilen eller kläderna har blivit religiösa. Därmed är jag på ett eller annat sätt gripen och styrd av makterna.

Varje känsla och drift, som gripit tag i oss och fått oss att handla, måste även ha en filosofi, annars skulle den hänga i luften. Vi behöver en bättre bil, påstår vi då. Vi måste ha en starkare bil med en bättre motor, osv. Är vi riktigt fromma, säger vi att den blir billigare genom att den tar på sig mindre underhåll. Vi påstår oss således få mer pengar över till missionen, om vi köper den.

Ett sådant resonemang är inget annat än ett bedrägeri. Om vi ger efter en gång, kommer ganska snart nästa eftergift. För varje eftergift flyttas också gränsen in i vår personlighet, och världens makter får allt djupare tag om oss. Vi är då inte bara tillfälligt påverkade av makterna, utan står

direkt i dess tjänst. Så förs vi bort som segerbyte av världens makter.

Även när det gäller vårt beteende söker världens makter tillfälle att fånga oss. Börjar vi ge efter för skadliga vanor, kommer vi så småningom att glida in i olika mönster, tills vi definitivt är fångade av världsordningen. Dit hör modet och olika skick och bruk. En dag har vanorna fått makt över oss. Då har vi blivit vanmäktiga, och satan har nått sitt mål.

Man kanske kunde tycka, att det inte borde angå någon, hur man klär sig eller hur man har håret. Det är dock av stor andlig betydelse. Låt oss läsa 1 Kor. 11:3—16!

”Satans åstundan är att sudda ut gränserna. För det måste skapas mentala förutsättningar. En av dem är maskuliniseringen av kvinnan och feminiseringen av mannen.”

Men jag vill, att I skolen inse detta, att Kristus är envar mans huvud och att mannen är kvinnans huvud och att Gud är Kristi huvud.

Var och en man, som har sitt huvud betäckt, när han beder eller profeterar, han vanäras sitt huvud.

Men var kvinna, som beder eller profeterar med ohöljt huvud, hon vanäras sitt huvud, ty det är då alldeles, som om hon hade sitt hår avrakat.

Om en kvinna icke vill hölja sig, så kan hon lika väl låta skära av sitt hår; men eftersom det är en skam för en kvinna att låta skära av sitt hår eller att låta raka av det, så må hon hölja sig.

En man är icke pliktig att hölja sitt huvud, eftersom han är Guds avbild och återspeglar hans härlighet, då kvinnan däremot återspeglar mannens härlighet.

Ty mannen är icke av kvinnan, utan kvinnan av mannen.

Icke heller skapades mannen för kvinnans skull, utan kvinnan för mannens skull.

Därför bör kvinnan på sitt huvud hava en ”makt” för änglarnas skull. Dock är det i Herren så, att varken kvinnan är till utan mannen eller mannen utan kvinnan.

Ty såsom kvinnan är av mannen, så är också mannen genom kvinnan; men alltsammans är av Gud.

Dömen själva: höves det en kvinna att ohöljd bedja till Gud?

Lär icke själva naturen eder, att det ländar en man till vanheder, om han har långt hår, men att det ländar en kvinna till ära, om hon har långt hår? Håret är ju henne givet såsom slöja.

Om nu likväl någon vill vara genstridig, så må han veta, att vi för vår del icke hava en sådan sedvänja, ej heller andra Guds församlingar.

Här läser vi att kvinnan på sitt huvud bör ha en makt för änglarnas skull, och att det ländar en kvinna till ära om hon har långt hår. I sig självt är långt eller kort hår neutralt och saknar betydelse. Det hade även så förblivit, om inte människan befunnit sig i krig. I kriget mellan ljus och mörker, världen och Guds rike, liv och död, himmel och helvete, finns ingen neutral zon eller ett trons ingenmansland. Antingen tillhör man Guds rike eller världen.

Vi befinner oss just nu på fientligt territorium. Vi är i världen, fastän icke av världen. Världen opererar genom makter, och de besätter praktiskt taget allting. De opererar med en enda avsikt, och det är att ockupera oss och få oss bortförda från Gud.

Det är här de döda tingen får sin stora betydelse. I det ögonblick vi vidrör något, bestämmer vi själva dess betydelse och laddning. Är det för kroppen, tar vi emot det som något som skall gagna kroppen. Upphöjer vi det, får det religiös betydelse och blir ett medel för onda andemakter att operera genom. Världens makter ligger hela tiden bakom och använder döda ting för att genom dem fånga oss. Det är alltså via de döda tingen, vi snärjs in i denna världsordning.

Men, säger vi, inte kan det väl ha någon betydelse om vi bär huvudbonad under gudstjänsten? Var har vi fått det ifrån? Huvudbonaden är i sig själv betydelselös, men inplacerad i ett sammanhang får den betydelse. Det har inte med estetik utan med vårt förhållande till andevärlden att göra. Vi gör det för änglarnas skull. Det

”Jag tror på en församling, där änglarna trivs och inte drar sig tillbaka på grund av fräckhet i vårt uppträdande.”

handlar alltså om att underordna sig en gudomlig ordning. Vi kan ju inte se att änglarna någonsin protesterat mot den ordning som skulle vara vid gudstjänsten i himmelen. Då änglarna tillbad Fadern, skylde de sig med sina vingar. Den som protesterar mot den ordningen kan naturligtvis inte få någon plats i himmelen. Den gudomliga ordningen är undergivenhet, lydnad och ödmjukhet.

När man börjar tala om dessa saker, tänker en del på sin egen situation och säger: ”Vad skulle människorna säga, om jag kom med hatt till mötet?” Spelar det då någon roll vad de säger? Det är väl fråga om vad änglarna säger? Det står ingenstans i Skriften, att vi skall göra så eller så, därför att människorna säger det.

Likadant är det när det gäller hårfrågan. Det finns ingen möjlighet att komma bort från att bibeln klart och entydigt säger, att

forts. sid. 16

Med en gång skall vi avslöja en liten hemlighet för norsjöborna. Anledningen till att det är så gott kaffe i det nyligen öppnade bokcaféet i Gamla posthuset, är att föreståndarinnan Sandy Dahlberg tar vattnet ur egen källa från gården i Kläppen.

Det är klart som kristall, och vi tror inte att Sandy delar med sig av det oförstörda vattnet. Däremot vet vi att det alltid finns kaffe och att alla är välkomna till Åkergatan 11 när det är öppet för att kontrollera om det stämmer.

Men Sandy öser också ur en annan källa — frälsningens källa. Och för att dela med sig av dess friska vatten, beslöt hon att öppna bokcafé i möteslokalen för att möta folk till vardags.

Jourtjänst

— Ja, jag upplever det som en jourtjänst, säger hon när vi samtalar.

För något år sedan hyrde den lilla tappara maranatagruppen uppe i Norsjö lokalerna efter posten som byggt nytt. De hade ingen evangelist, men folket kom.

— Vi hade möten när vi fick hjälp från Skellefteå eller hade besök av någon resande evangelist. Men vi tyckte att vi borde göra mer för att nå ut till folket.

Så började vi ha öppet efter dansen på lördagskvällarna, och det gamla posthuset fylldes av ungdom.

Så gick konditoriet mitt emot i konkurs, och jag beslöt att börja öppna på vardagarna.

— Det är ju under veckorna folk upplever jekten och oron och det är ju då som evangelium kan fungera och visa sin läkande kraft, menar Sandy samtidigt som hon undrar varför evangelister och yrkespredikanter har så svårt att förstå det här med vardagsverksamhet.

— Det hela är ju så enkelt. En kopp kaffe — en tidning. Vi spelar grammofon och sätter oss ned och samtalar.

Om sig själv talar Sandy med mindre bokstäver. Men vi tvingar henne i alla fall till en liten levnadsbeskrivning.

— Vi har haft gård i Kläppen tre kilometer utanför Norsjö, med jordbruk och djur. Far i huset är Amos, och frågan är om han inte är Norsjös mest beläste elektriker. Kammare och vind i Kläppen är fyllda med åtskilliga hyllmeter religionshistoria.

Frisk generation

Familjen mötte maranatabudskapet tidigt, och det blev signalen till ett uppbrott

EVANGELIUM TILL VARDAGS

Från Norsjö uppe i Norrbotten kommer här några friska rapporter. Bland annat har vi träffat Sandy Dahlberg, en maranatsyster och hemmafru som öppnat bokcafé i det gamla posthuset mitt i Norsjö.

— Det är öppet till vardags för det är då människorna behöver höra och se Jesus, säger Sandy med eftertryck.

från tidigare sammanhang ut i frihet.

Av de sex barnen är det bara de yngsta, Alvar 9 och Katrin 15 som är hemma. Tre äldsta systerarna arbetar på Gamla Bro i Stockholm: Sophi 17, Lilian 21 och Helen 24. De är med i arbetsgemenskapen och bor i storfamiljen på Johannelund tillsammans med ett trettioåttal andra ungdomar från hela landet som har allting gemensamt. Ingen tar ut någon lön. Alla lever för och av det som skapas i storfamiljens företag Pilgrimstjänst.

Sophi hittar vi på serveringen, och Lilian bakom varpen i Broshopens vävstol. En frisk generation som ger all sin tid i arbetet för Kristus.

— Nej, jag har aldrig behövt någon hemhjälp, säger Sandy.

Dörren öppen

När vi talar om storfamilj i bibelundervisningen, låter det helt naturligt.

— Jag är själv uppväxt i den gamla sortens storfamilj på landet i Norrland.

— Där bodde alla generationer tillsammans. Man hjälptes åt med sysslorna på gården. Det måste vara det riktiga, menar Sandy, som av alla erfarenheter i livet inte kan räkna livet i en stadsförort med all dess splittring och förskingring av familjen.

— Så här är vi beredda på Allting gemensamt. När den tiden kommer, står dörren i Kläppen öppen.

Men stressen i vårt industrisamhälle har också nått norrlandskommunen Norsjö. För något år sedan utlokaliserades en textilindustri till Norsjö, och visst var man tacksam för de hundratalet arbetstillfällen som skapades. — Men hur stressigt det än är för sömmerskorna på Algots, så kommer de över till bokcaféet på lunchrasten för en kopp kaffe. Där skramlar ingen enarmad bandit. Det är rökfritt, och atmosfären är rogivande.

— Men mest är det folk som kommer förbi och pratar en stund. Det blir många samtal.

En pingstbroder trodde att det bara var kommunister som öppnade bokcafé. Bokcafé, ja. Vad kan man läsa i Norsjö f d poststation?

— Vi har mest Midnattsropet, säger Sandy. Och bibeln. Men varför är läsarna så tröga att läsa, frågar Sandy och citerar 2 Petr. 1:8.

— Kunskapen om Jesus Kristus måste vara det förnämsta.

— Det här är mycket intressantare än möten, säger Sandy Dahlberg till sist. Allt som behövs är en gramfon eller kassettspelare, hembakat bröd och kaffet.

För oss får källsprånget från Kläppen bli till inspiration för nya idéer att nå människor.

Lars Andersson

Nådens sista timme

Av Sandy Dahlberg, Norsjö

— Gören bättring och låten alla döpa eder i Jesu Kristi namn till edra synders förlåtelse, då skolen I såsom gåva undfå den helige Ande. (Apg. 2)

Låten frälsa eder från detta vrånga släkte . . .

Låten döpa eder . . .

Låten eder fastmer uppfyllas av helig Ande . . .

Förr talade man om att "kristna barna" men bibeln talar om ett dop till döden. Begravas med honom, uppväckta genom Faderns härlighet, eller genom Guds makt. Vandra i ett nytt väsende i liv.

Låten eder uppfyllas av Ande . . .

Tänk så enkelt, öppna ditt väsen för den helige Ande! Det är frågan om en överlåtelseakt. Jag har skakats av att det finns *underlåtenhetssynder*. De oförståndiga hade ingen olja i sina kärl. Herre, Herre, låt upp för oss! Vaken för den skull!

Tillfällena går oss ur händerna. Hur använder vi vår nådatid? En dag kanske vi inte får samlas till möten. En dag står husbonden upp och tillsluter dörren.

Fåvitsk hop står i mörkret, kvar. De hade till och med ätit och druckit med honom och bar *bekännelsens* lampa. Gån bort och köpen olja innan det är för sent! Vi får bildligt betala priset.

Jesus prisar de som hungrar och törstar efter rättfärdighet saliga, ty de skola bli mättade. Hunger och törst talar om liv. Jesus är livets furste. Jesus representerar allt. Den sista dagen i högtiden stod Jesus där och ropade:

— Om någon törstar komme han till mig och dricke . . .

Hastigt närmar sig den stora dagen då Jesu brud ska intaga Jerusalem och nådens sista timme är slagen. Jag tror att Jesus ropar ännu högre idag.

Du har kommit till Jesus, men dricker du av det levande vattnet, som du aldrig skall törsta av?

Kommen till honom! Han är den levande stenen. Hör du kallelsen? Kom, kom till honom! Där renas du och helgas.

Forts. sid. 17

Det otroliga kan hända!

Det otroliga kan hända. Jesus Kristus kan börja bo i Dig. Du kan få uppleva frälsningen, Kristus kan bli Din personlige frälsare. Han frigör Dig från syndens slaveri och Du blir införsatt i Guds älskade Sons rike. Du får nämligen uppleva Kristus i Dig, en levande källa av inspiration och liv. Han vill utrusta Dig och ge Dig en kallelse inom församlingen, för han har en plan med Ditt liv.

Du blir förvandlad till hela Din varelse. Pányttfödd och utrustad med all den himmelska världens välsignelser. Du får uppleva mening i Ditt liv. Du får lämna de gamla falska grunderna bakom Dig och börja ett nytt liv, gå från mörker till ljus och uppleva lyftning i Ditt liv. Jesus vill dana en sann trygghetskänsla, inspiration och frigörelse i Ditt liv.

Du skapades till Guds avbild, men genom syndafallet blev Du borta från Gud,

men nu har Jesus Kristus såsom förstlingen bland de heliga frälst Dig ifrån Satans värde och införsatt Dig i sin älskade Sons rike. Honom skall Du vara lydig intill döden, för att såsom Kristus led döden på korset också vi genom ett lika liv och en lika död skall bli honom lika och få skåda honom såsom han är. En gång skall han upprätta sitt fridsrike, där han skall vara årans konung och regera bland de heliga i evighet. Därför har Gud upphöjt honom till att vara Frälsare och försonare för världens syndare en gång för alla.

Jag prisar och ärar Jesus, som har gjort allt detta för att jag skulle få leva. Han bar alla världens synder för att Du skulle få leva.

Jag ärar Dig Jesus! Amen! Halleluja!

Maranatabroder i Herren
Harry Norberg, Norsjö

Georgi Kuha vittnar om

Vägen ut till FRONTEN

*Jag längtade intensivt efter mer kraft till tjänst
— Men det blir ju ingen hjälp av, säger Georgi.*

Georgi Kuha mötte helt överraskad budskapet Utanför lägret på en marknad i Lindesberg förra året.

— Några maranatasoldater hade ställt sig där och sålde skivor och kassetter och Midnattsropet, berättar han.

— Jag tog med en kassett hem och satte på den men beslöt bara efter några minuter att tro att Maranata var något synnerligen farligt.

Men Georgi började också läsa Midnattsropet och efter hand växte en övertygelse fram: Jag måste ut i den frihet som tillhör Guds barn.

Om vägen ut i denna frihet berättar han själv här nedan.

I stället för Frälsningsarméns krigsskola blir det nu tre veckor vid fronten på Norra Latins skolgård för den unge sångaren och evangelisten Georgi Kuha. Välkommen med!

Om jag ser tillbaka på mitt liv så kan jag se hur allt börjar ta form. Det är som ett pussel där de olika bitarna börjar bilda en helhet. Jag ser hur Gud igenom allting,

alla händelser som i och för sig verkar obetydliga, har fört mig fram dit där jag är idag: **UTANFÖR LÄGRET.**

Redan när jag som en liten grabb började springa på Frälsningsarmén, förstod jag att det var fråga om kamp. Då gällde kampen om jag skulle få tillhöra FA eller inte.

Mina föräldrar är kommunister, så jag är uppfostrad i en gudsfiendtlig miljö. Det låter kanske hårt, men jag menar vad jag säger. Jag och mina syskon indoktrinerades till att tro att allt tal om Gud endast är någonting som de makthavande i ett kapitalistiskt samhälle har hittat på för att hålla den stora massan i styr.

När jag då började spela i FA blev det ett väldigt liv därhemma. Ibland var jag tvungen att smita iväg, om jag skulle dit. I genom detta, denna kamp, blev mitt hjärta brinnande, det var som en eld som brann därinne. Men den elden brann inte för Jesus då, nej, den brann för FA och dess arbete. Jag läste all litteratur som jag kunde få tag i om detta som jag tyckte så mycket om.

Kunde inte tro

Det är ju märkligt detta, att möter man motstånd och man är tvungen att kämpa för något, så brinner lågan genast mycket klarare. Detta gäller allting i livet. Tar motståndet slut så är det genast mycket svårare att hålla elden brinnande.

Fast mitt hjärta var brinnande för FA så trodde jag inte på Gud. Ja, det är faktiskt sant. Jag kunde inte tro att det fanns nå-

gon Gud, absolut inte. Min själ var så genomförgiftad av otro, så det såg hopplöst ut. Jag försökte inte ens att tro på någonting, för jag var helt säker på att allt detta som sades om Gud, endast var tomt prat.

När jag så kom ner till Armén, var jag tvungen att spela teater. Hur kusligt det än låter så spelade jag faktiskt kristen. Jag låtsades att jag var med i bönen så att ingen skulle tro något annat. Jag lyckades nog ganska bra också. Var det ändå någon som råkade ställa en besvärande fråga så kunde man ju alltid hitta på något som kunde lugna ner dem. Så illa var det ställt i min själ.

Sökte på biblioteket

Men idag så kan jag vittna om att det är sant, det som står skrivet, att: Tron kommer av predikan och predikan i kraft av Guds ord.

Jag har egentligen inget minne av att jag lyssnade till predikan någon gång. Ändå måste nog bibelordet ha trängt ner i min själ och befruktat min ande. Detta lilla frö såddes ned, djupt ned, i den torra, hårda och steniga jorden. Men jag tackar Gud för den dagen då jag upptäckte att plantan började få knoppar. Jag märkte nog aldrig att det hade börjat växa upp något inom mig, inte förrän knopparna kom.

Jag skulle kunna peka ut den platsen där jag gick, då jag upptäckte att jag ju faktiskt trodde på det här med Jesus och Gud. Ordet bar frukt, det hade inte behövt återvända fåfängt utan hade fått sänka sina rötter djupt, djupt ned i mitt hjär-

ick till biblioteket för att läsa om den helige Ande. nu dragit ut i fält för på heltid

ta. Sedan den dagen har jag, och det törs jag med frimodighet säga, aldrig tvivlat på Gud. Många tror mig kanske inte men det spelar ju ingen roll vad de tror, det är sant ändå.

Efter detta fick jag en längtan efter ett dop i helig Ande. Jag längtade och längtade. Jag lånade böcker på biblioteket som behandlade denna fråga, men det blev jag ju inte hjälpt av. Det var ju snarare tvärtom. Ju mera jag läste om det, böcker från olika källor, desto mera tillkrånglat blev det. Ingenting hände utom det att min hunger blev ännu större. Jag gick väl så framemot ett år innan jag fick

Åtskilliga Midnattsrop böcker skivor och kassetter har spridits av våra ungdomar ute på marknaderna. Här är Peder Blom och David Sonesson i Kristinehamn.

uppleva hur Gud löste min tunga. Jag satt som vanligt i bön inför ett möte när jag plötsligt började tala i nya tongar. Det föreföll mig så naturligt så jag blev inte alls förvånad. Efter ett par dagar, då jag gick över en skolgård, kände jag hur jag fylldes med en våldsam glädje.

Efter detta kände jag att det växte fram ett behov inom mig att få göra något för Jesus. Något verkligt. När det så gjordes ett upprop inom Armén att man ville ha 100 ungdomar som ville ge ett år av sitt liv åt Gud, kände jag att detta var en möjlighet för mig att förverkliga min inneboende längtan. Jag tog en blankett och läste att man skulle ha fyllt 17 år. Jag som då bara var 15 år kände hur hoppet rann iväg. Jag tänkte då att det fanns nog ingen plats för mig.

100 ungdomar är väl ingen konst att skaka fram, tänkte jag. Nog finns det väl 100 unga människor som vill ge ett år av sitt liv för att gå ut med budskapet om Jesus. Jag tog i alla fall mod till mig och skickade in blanketten även om jag inte räknade med att få åka. Jag tänkte inte så mycket mera på det, för jag sökte till en del musikskolor, eftersom mina föräldrar ville att jag skulle vidareutbilda mig till musiker eller musiklärare. Detta var på våren 1974.

När jag så kom hem från semestern fick jag höra att det var väldigt få anmälda till evangelistkursen. Då tänkte jag att det kanske ändå fanns en möjlighet för mig att få följa med. Så blev det också.

Jag var alltså ute hela 1975 som fältassistent i FA. Det var på hösten det året som Maranata kom in i bilden. Jag var på Lindesbergs marknad och hjälpte till att sjunga. Det var också där som jag första gången råkade på Maranatasoldaterna. De hade ställt upp stånd där de sålde böcker, skivor m.m. Jag gick fram och jag köpte en kassett med ett bibelstudium och tecknade mig för en gratisprenumeration på Midnattsropet.

Jag trodde nog att Maranata var någon sorts villolära så jag tog allting med en nypa salt. Jag visste inte riktigt vad jag skulle tro.

Socket och salt

När jag sedan kom hem till Karlstad, där jag då var stationerad, började jag lyssna på bibelstudiet. Jag blev chockad. Det var något annat, något nytt. Det var salt i det, det var kraftig mat. Jag knäppte av bandspelaren.

Ni förstår säkert att om en människa skulle bli uppförd på pudersocker, honung och karameller, så skulle hon, om hon någon gång skulle råka få något salt i munnen, spotta ut det fortare än kvickt och tro att det var något man måste akta sig för. Smaken skulle vara så annorlunda mot vad hon var van vid.

Jag knäppte alltså av bandspelaren, det var för annorlunda mot vad jag var van

vid. Jag bestämde mig för att tro att Maranata var något synnerligen farligt och speciellt då Arne Imsen. Men efter hand så började Midnattsropet komma i brevlådan. När så året, 1975, led mot sitt slut bestämde jag mig för att prenumerera på tidningen.

När jag så läste om arbetet på Gamla Bro och Johannelund, kände jag att jag måste dit och se hur det egentligen var. En söndagskväll, i febr. i år, gick jag in på Gamla Bro och satte mig långt bak för säkerhets skull. Man kanske måste sticka, tänkte jag. Men när mötet så började, blev jag alldeles paff. Där fanns den ju, tonen hemifrån. Det var ju denna ton som en gång hade planterats i min själ. Djupt därinne fanns den. Jag kände ögonblickligen en underbar gemenskap med Maranatafolket. Jag hade kommit hem. Jag kände hur dammet började rasa av mig när jag tog det första steget på den väg som leder ut ur lägret.

Ungefär vid samma tid blev jag döpt i vatten. Det skedde i Filadelfiakyrkan i Köping. Jag fick uppleva hur min gamla människa begravdes och hur jag sedan fick uppstå igen till ett ännu mera överflödande liv än tidigare.

Jag upplevde hur jag nu inte längre kunde stanna i Köping, nej, jag ville ut och följa Jesus. I och med att jag fortfarande då tillhörde FA verkade det naturligast att jag skulle gå in vid FA:s krigsskola. Jag skaffade mig de nödvändiga anmälningsformulären. Jag hann faktiskt inte fylla i dem för jag upplevde att jag började dras mer och mer till Maranata. En del människor hade redan börjat prata och sade att jag nog hamnar där till sist. Tänk att de fick rätt. Gud vare lov. Jag hade sett och känt att Maranatafolket var ett brinnande folk. De var döpta i samma Ande som jag.

Jag ser nu hur Gud har lett mig fram dit där jag står nu. Han har genom allting förberett mig för övergången från mitt tidigare till mitt nuvarande liv. Det gick ganska omärkligt, jag upptäckte faktiskt bara en dag att nu var det klippt. Det fanns ingen väg för mig tillbaka.

Jag är så fantastiskt lycklig idag för att jag får överlåta mitt liv till Herren och bedja att Han skall forma det såsom Han vill ha det. Min enda längtan är att få gå och tala om för människorna att Jesus kommer. Det är ju ändå det som är det betydelsefulla. Inte det att förvandla jorden till något bättre utan att förvandla människornas hjärtan så att de blir redo att möta Gud.

”O, ära vare Jesus,
Maranata-ropet går,
hjälp mig sjunga Jesu ära
jorden runt.

Ty mot himlens klara solsken
nu mitt hjärta öppet står.
Tänk att jag på Maranata-
sidan kom!

*Segerhälsningar, Georgi Kuha
en maranata-soldat*

Väckelserop går genom alla läger:

SNART ÄR HAN H

Torsdagen den sjätte maj i år skakades Europa av en förödande jordbävning, med centrum i nordöstra Italien. Dagen därpå skakades jag själv av samma jordbävning, där nyheten först nådde mig genom en tidning, som jag råkade få syn på, på mitt arbete. När mina ögon föll på den stora, svarta rubriken: "JORDSKALV SKAKADE EUROPA", så rusade några välkända bibelord fram i mitt inre med kraften av en explosion, och jag fylldes av ett oerhört allvar. "... och det skall bli hungersnöd och jordbävningar på den ena orten efter den andra, men allt detta är allenast begynnelsen till 'födslovåndorna'." (Matt. 24:7—8)

Vilket bävande allvar, när man plötsligt ser profetierna kring Jesu tillkommelse stå där uppfyllda framför ens ögon, och man anar redan fortsättningen på det som har tagit sin början! SNART ÄR HAN HÄR — men vilken fruktansvärd tid för denna arma jord, innan födslovåndorna är över och "nya himlar och en ny jord" har fötts fram!

Agadir, Peru, Guatemala — jordbävningarna har duggat tätt, men det säkra och trygga folket i välfärds-Sverige har sovit lugnt. "Allt står väl till, och ingen fara är på färde!" (1 Tess. 5:3) Då drabbas Turist-Italien, Österrike och Sydtyskland i vår egen världsdal. Det är inte lika lätt att sova lugnt, när det är i granngården det brinner! "... på den ena orten efter den andra". Gode Gud, måtte någon sovande människa i detta land äntligen vakna upp och söka nåden i dessa sista skälvande sekunder!

CIA-PROFET?

"Hungersnöd... jordbävningar..." Bara dagen innan skalvet kom, läste jag en liten nyhetsartikel i Göteborgs-Posten. Det talades om klimatförändringar, som börjat på 60-talet och nu började bli märkbara. Det talades om minskade skördar, med upp till 50 procent, i Kanada och

Mats Jansson rapporterar från Göteborg

Nordeuropa, om torka och svält i Indien och Kina. Och CIA, den amerikanska underrättelsetjänsten, som lagt fram rapporten för USA:s regering, förutspår *ekonomiska och politiska omvälvningar "nästan bortom mänsklig fattningsförmåga"*. Man frågar sig nästan, om också CIA är bland profeterna! Kan det sägas med kusligare klarhet, att allt snart är klart för Vilddjurets entré, världsdiktatorn, den starke mannen som en värld i religiöst, politiskt och ekonomiskt kaos skall ropa på?

"Men när detta begynner ske, då må ni resa eder upp och upplyfta edra huvuden, ty då nalkas eder förlossning!" (Luk. 21:28) Halleluja! Maranata!

DET GÄLLER OSS!

Uppfylld av alla dessa tankar for jag på söndagen på resa och tänkte mig till Örebro, men Gud styrde mig till Göteborg. Det var den första riktiga vårdagen där, med sommarluft och värme och massor av folk i Slotsskogens skira, nyutspruckna grönska, och faktum är, att det var mycket av en andlig "vårdag" också — och ändå så oerhört allvarsmättad. Den stora jordbävningen kastade sin skugga över den, och det budskap som bars fram i Maranatalokalen på Karl Johansgatan var totalt barskrapat på alla söta smakretningar för religiösa läckergommar. Det som samstämmigt präglade olika vittnens förkunnelse var något helt annat: uppbrott, försakelse och högsta beredskap på snabb-

evakuering från en värld i sammanbrott.

Fyra gånger under dagen påmindes vi om Watchman Nees förkunnelse "Sälj allt!", som gick ut i elfte timmen, bara året innan det kommunistiska maktövertagandet i Kina (Midnattsropet nr 6), och med nästan kusligt allvar kände vi Guds Andes bekräftelse: Det gäller oss! Det är hög tid att handla! Egentligen har det inte funnits någon anledning att vänta ända till nu, men väntar vi längre, är det snart för sent. Guds Ande har förvarnat oss. Det är nu vi kan disponera över vår tid, våra pengar, vår kraft...

UT UR TIDEN

Exakt vad som kommer att hända i det här landet vet vi inte än och behöver vi inte veta, men vi vet att någonting kommer. "Gud vill frigöra sitt folk från materialismen och få dem att vakna upp," sade Tage Johansson, "och det finns ingenting som är så hälsosamt för att hålla sig vaken och brinnande som förföljelse. Vi får göra oss beredda på att omställa oss, och vi måste göra det nu, så att vi klarar av den situation som kommer. Gud har alltid ett program för sitt folk inför en stundande dom!"

Gud har redan börjat uppenbara sig inför Jesu tillkommelse, i det som skulle kunna kallas en brudeväckelse. Det som skall växa fram i den här tiden är praktiserandet av Apostlagärningarna: de sålde allt och hade allting gemensamt. Och nu aktualiseras frågan om den kristne och fackföreningen, den kristne och skolan... Vi är inte vakna över att makterna har gömt sig i samhällssystemet! Det här systemet kommer att tvinga människorna att leva på ett visst sätt, på en viss levnadsstandard t.ex., och så pusslas vi in i världsordningens system, där tron på Jesus blir helt överflödig. Men Bibeln säger att vi skall leva på ett helt annat sätt!

"Är man kristen och tänker på världssvälten, så kan man helt enkelt inte leva

ÄR!

och ta del i det här överflödssamhället", sade Tage Johansson till sist. "Det har faktiskt hänt, att när man har vräkt i sig en god middag, så har den helige Ande överbevisat om synd. Vi kan inte ta del i det här frosseriet! Låt oss i stället stå som levande protester mot det, previs som Noa var en protest mot sin tid i varje hammar-slag på arken och i allt han gjorde. Gud

Sven-Åke Asplund och Tage Johansson på en gata någonstans i Göteborg.

vill kapa alla våra band med den här tidsålderns väsende, till hundra procent, därför att vi är på väg ut ur den här tiden! Den som inte accepterar detta och vill gå den här vägen, kommer inte att vara redo när Jesus kommer! Det är ett fantastiskt erbjudande, att Gud på det här sättet skall upprätta sin församling och bevisa sin härlighet, som han gjorde i den första församlingen, och på så sätt avsluta tidsåldern som han började den. Församlingens tid på jorden skall inte sluta i misär utan i seger och härlighet, halleluja!"

Och ändå, trots detta ohyggliga allvar, dessa krav, dessa "bördor", denna fruktansvärt mörka framtidsbild vad gäller den här jorden, så var den här söndagen i Göteborg som sagt först och främst en Andens VÄRDAG. Mitt i detta profetiska

Forts. sid 17

Något nytt är på väg! konstaterar truppen här i Linköping som under försommaren rest från stad till stad i södra och mellersta Sverige. Uppbrottssignalerna mobiliserar en skara ur alla läger som reser sig och går Herren till mötes. Stina Fridolfsson rapporterar.

STOR BRANDFARA I HELA LANDET

Det har varit en hel rad intensiva väckelse-möten i hela Mellansverige. Arne Imsen har inlett en bred offensiv, med våldsam proklamation av maranatabudskapet.

Jag har en liten röd almanacka, där jag för in dag för dag vilka platser vi har besökt. Under maj månad har det blivit ett väldigt klottrande i den där almanackan.

Linköping — Stockholm — Karlskoga — Örebro — Storå — Köping — Västerås — Linköping — Karlskrona. Och så vidare.

Varje möte har inletts med sång och vittnesbörd av ungdomar från storfamiljerna i Örebro och Stockholm — ett lättare artilleri, men skarpladdade med välriktade skott. Så har Arne Imsen själv avslutat — tungt artilleri, som manglat ner det motstånd som till äventyrs fortfarande fanns kvar i mötet.

Jag upplever varje möte som ett slagfält. Det är märkligt vad maranatabudskapet i alla fall har slagkraft! Och vilket behov det finns hos människorna att få höra evangelium predikas rakt fram, och utan förljugna omskrivningar. Det måste ju betyda att Guds Ord är sällsynt i vårt s.k. 'kristna' land i dag.

Det går inte att skriva och berätta om

alla platser vi haft möten på, och alla intryck och människor vi mött. Det skulle bli alltför långt. Men jag måste få nämna speciellt ett par platser.

VÄSTERÅS

Tre fredagar har vi nu haft evangelisationsdag i Västerås. Och bokat för en fjärde. Med väckelsemöte på kvällen. Till sammans med några glada och ivriga ungdomar från Västerås gick vi gata upp och gata ner, sjungande och delande traktater. Och på kvällarna har lokalen varit så gott som fullsatt med unga människor, som med stort allvar lyssnat till budskapet. Förra fredagen kom en yngling som aldrig tidigare varit på något väckelsemöte. När mötet var slut, kom han fram och fick lära sig böja knä och bedja till Jesus. Han blev frälst där. Under helgen kom han tillsammans med en billast ungdomar från Västerås till Gamla Bro i Stockholm för att dela syskongemenskapen.

LINKÖPING

Där har vi haft en rad väckelse möten nu. Många har kommit, och de troende vännerna har prisat Gud i högan sky för det

VÄND

frigörande budskapet. Öven många helt utomkyrkliga människor i nyhedendomens Sverige infann sig; undrande och lyssnande. Det är i alla fall underbart med väckelsemöten! Man upplevde ibland att vad som helst kunde hända.

KARLSKRONA

I samband med marknader i Blekinge var det lämpligt med möten även i Karlskrona. Det var verkliga genombrottsmöten. Förnyelse för många, och en avfällig man kom fram och lämnade sig på nytt åt Jesus.

Efter sista väckelsemötet blev det plötsligt väldigt ståhej i huset. Tre stora brandbilar med tjutande sirener körde upp och parkerade utanför, medan brandmän och poliser sprang runt i huset och försökte lokalisera brandhärden. Eldsvåda! Vi drog oss litet till sidan för att inte vara i vägen, medan vi halvt skrämde och halvt litet skämtlystna iakttog brandsoldaterna som kånkade på slangar och sprutor. Vi hade faktiskt känt brandrök under mötet — men det var ju helt i sin ordning ...

Mil efter mil

Under hela den här mötesdriven märker vi allt mer att människornas längtan och iver att lyssna inte är någon tillfällig och lokal episod. *Vi går in i en ny epok!* Människorna är tröttkörda på gospel och kyrkbrass och aftnar och night hit och dit. De vill ha Guds Ord! O, om det fanns flera vittnen! O, om Guds folk ville satsa tid, kraft och medel den korta tid vi har! Snart kommer natten då ingen kan verka. Man förnimmar att den redan håller på bryta in.

Till slut kan jag inte låta bli att vädja till den som vill och kan ta åt sig:

Arne Imsen har varit med på alla de här nämnda mötena, och ännu fler. I morgon ska han till Örebro. Dagen efter till Lindesberg. Att han orkar alls, beror på Guds kraft. Till varje möte får han skjuts av någon bilägare som är villig att ställa upp. Och visst finns flera bröder i församlingen, som med glädje och offervilja skjutsat förreståndaren från möte till möte, mil efter mil.

Men nog önskar man att det fanns *en BRA BIL*, som klarade av att köra ett par hundra mil i veckan. En bil som stod helt till Arne Imsens förfogande, i detta hans angelägna uppdrag att predika Ordet i allt vidare cirklar. Kanske just du har den bilen?

Född i synd — befriad av nåd

Av Lars Andersson

Kain kunde lika litet som du eller jag påverka den situation han föddes in i. Han ärvde föräldrarnas onda natur men även det frö av uppror emot Gud som börjat gro i deras sinnen. Men Gud satte genom Kristus punkt för denna fördärvade generation. I Jesu död dör Adam och i Hans uppståndelse uppstår en ny människa. Genom tron erbjuds du och jag ny födelse in i den släkt som skall inta himmelen.

Och kom ihåg bibelns perspektiv: Evigheten väntar på skapelsens krona! Du har fått fri vilja att välja var du skall tillbringa den?

Och Herren sade till Kain: Varför är din blick så mörk? Är det icke så: Om du har gott i sinnet, då ser du frimodigt upp; men om du icke har gott i sinnet, då lurar synden vid dörren: till dig står hennes åtrå, men du bör råda över henne.

Och Kain talade med sin broder Abel; och när de var ute på marken överföll Kain sin broder Abel och dräpte honom.

1 Mos 4:6—11.

Det vi läst är de första verserna i bibeln som nämner ordet synd och som skildrar syndens direkta verkningar.

Tidsmässigt handlar det om urtid. Händelsen utspelade sig för flera tusen år sedan mellan ett par av jordens första människor. En konflikt som löstes genom ett mord. Den starkare överlevde och mördaren levde vidare.

Psykologiskt sett kunde detta drama utspelats var som helst i vår tid. Men vad som är viktigt att ta fasta på i den här skildringen är att *synden* gör människan till brottsling. Detta faktum skulle inte räcka som försvarsargument om Kain i dag ställdes inför rätta i domstol. Men för Gud, som är rättfärdig, har detta avgörande betydelse: Gud ser människan som slav under synden. Denna makt, personifierad i satan, är människans pådrivare framåt och som ger henne ständigt nya motiv och ny inspiration.

I bibelns sista bok, Uppenbarelseboken, ser vi att denna gemenskap mellan satan och människan mognat fram till ett universiellt kuppförsök med avsikt att störta Gud.

Detta är bibelns perspektiv där urtid blir nutid och nutid evighet där människan på jorden, du och jag, står i centrum för två kämpande makters intresse.

Kain kunde lika litet som du eller jag påverka den värld han föddes in i. Utan att själv få välja ärvde han dels föräldrarnas natur dels den situation familjen hamnat i.

Fri individ

Hans far, Adam, var skapad av Gud. Alltså inte född av Gud. Han ärvde inte gudomlig natur utan var en självständig individ med fri vilja. Utrustad med så hög intelligens och så höga själsliga och fysiska kvalifikationer att han gjordes ansvarig för sina egna handlingar. Det var Guds vilja att skapa en fullständigt suverän varelse med den största friheten dittills i skapelsen. Men därmed också med det absolut största ansvaret. Adam var Guds medarbetare och förvaltare på planeten Jorden.

Men frihet är inte frihet om det inte finns möjlighet att välja. Och i Eden, där de först bodde, fanns lagar och förordningar som människan var tvingad att antingen underordna sig eller bryta.

Det står i första Mosebok: Så tog nu Herren Gud mannen och satte honom i Edens lustgård till att bruka och bevara den.

Och Herren Gud bjöd mannen och sade: — Av alla andra träd i lustgården må du fritt äta men av kunskapens träd på gott och ont skall du icke äta, ty när du äter därav skall du döden dö.

1 Mos 2: 15—17.

Ett lagbrott i Eden var förenat med döden på samma sätt som en vägtrafikanter som bryter mot gällande förordningar riskerar sitt liv.

Men det var inte bara människan som hört Guds villkor för livet i Eden. Deras fiende satan bevakade varje steg Adam och Eva tog. Ständigt beredd att ifrågasätta allt vad Gud hade sagt och utmana deras fria vilja.

Satan bearbetade Eva: Skulle då Gud hava sagt?

Ny kunskap

Men Eva var väl medveten om Guds förordningar om kunskapens träd och hävdade deras rätt att fritt äta av alla andra träd. Men fienden sökte efter en inkörspori i människans sinne och lockade Eva med att hon måste öka sin insikt och kunskap för att bli allmer lik Gud. Satan var fullt medveten om att en dos av kunskapens träd definitivt skulle bryta människans oskuldsfulla gemenskap med Herren och göra henne till en kvalificerad medarbetare i projektet att erövra jorden.

Och en dos räckte mycket väl. Människans sinne genomsyrades av en "högre" kunskap som ledde till fiendskap med Gud och ett evigt tvivel, ett evigt sökande.

Genom sin nyförvärvade kunskap bröt hon sig ut ur det sammanhang hon var skapad till. Liksom den moderna människan idag bryter igenom skikt efter skikt in i atomfysikens mikrovärld, ut i rymderna. Dagen är snart här då vetenskapen öppnar den hittills förseglade dörren till andevärlden. Målet är inte människans bästa eller Guds vilja utan djävulens desperata avsikter att ta makten över jorden.

Adam och Eva fortplantade sin tragedi i sonen Kain. Kain var inte skapad av Adam utan född. Han ärvde därmed alla anlag och det frö av uppror emot Gud som börjat gro i föräldrarnas sinnen.

Men den friheten fanns fortfarande kvar att nalkas Herren Gud på ett rätt och ödmjukt sätt, till förlåtelse och frälsning. Kains yngre bror, Abel, utnyttjade denna fantastiska möjlighet. Men i stället för att följa broderns exempel fylldes Kain av avundsjuka och dödade Abel.

Redan i andra generationen efter syndafallet i Eden, har satan fått män-

niskan till mördare. Metoden är att först locka till fall, sedan anklaga. Kain var ångerfull och medveten om sitt brott, men oförmögen att göra något åt sin situation.

Det står i bibeln att han gick bort och byggde en stad. En stad där strukturen säkerligen var lika orättfärdiga som i vårt samhälle.

Och in i ett sådant system föds du och jag. Vår omgivning är fylld av tekniska finesser. Vi bygger och bygger utan hänsyn till människan själv eller hennes inre problem. Vi tillsätter psykologer och experter för att skrota normer och utöka friheten. Fortfarande med samma inspiratör.

Men tillvaron vore fruktansvärd om vi inte kunde lita till det löfte som Gud gav redan i Eden; löftet om en ny stamfader. En stamfader som i sitt intåg i världen för all tid skulle göra upp med den ondska som terroriserade människan.

Och alla frälsta av nåd, vet att Gud aldrig bryter ett löfte. Gud har också sagt: Utan att blod utgutes gives ingen förlåtelse. (Läs Hebr 9:22!) Därmed står det klart att om hela mänsklighetens synder skulle utplånas måste det ske med blod från en oskyldig.

Men nu har vi ju sett att alla människor var anfrätta genom syndens tillträde i vårt sinne. Alltså fanns det ingen på jorden som kunde försona oss med Gud. Vem skulle då göra det? En andevarelse utan blod? Nej det är uteslutet enligt förordningen i Hebr. 9. Här kommer Guds ofattbara handlande in. Han älskar världen så mycket att Han låter sin enfödde Son bli kött och blod. Löftet i Eden blir mer än Ord. De blir kött och blod genom att Jesus föds till människa!

Genom tron!

Vi kunde sätta punkt här. För här har vi ju lösningen. Ondskans makt blev besegrad i Golgatadramat när Jesus lät sig offras på korset. Men återigen måste vi återvända till vad Gud har förordnat i Eden: Människans fria vilja.

Gud handlar med människan som en suverän varelse där varje individ själv bär ansvar för sitt livs handlingar. Men nu erbjuder Gud oss benådningen i Kristus genom tron.

GENOM TRON!

När Jesus dör på korset, dör också den gamla adamitiska naturen. Och i den nya natur som står upp ur graven finns inga kontaktytor med avgrundens sändebud Satan.

Hur skall då jag bli släkt med denne Jesus? Genom tron! Du får tro om du vill, men du måste tro för att bli frälst! Tacksamheten vet inga gränser när en

syndaslav blir medveten om befrielsen i Kristus. Jublet och tacksägelsen kommer att vara i evighet.

Varför vill vi då inte tro? Alla vill väl ändå människans bästa? Visserligen, men vi måste realistiskt se att den som inte blivit född på nytt genom tron fortfarande är fullständigt underdånig satans vilja och makt.

Det är alltså till ett oerhört dramatiskt sammanhang vi föds. Och låt oss till sist med Kains situation som förebild återvända till vår egen verklighet. Vi läste att Adam och Eva tvingades lämna Edens trygghet. Kain, mördaren, kände sig utlämnad och jagad och det står i bibeln att han byggde en stad. Han var alltså fullt kompetent tekniskt att bygga upp ett skydd kring sig själv och sin familj.

Evigheten väntar

Vi i vår tid försöker också trygga vår tillvaro. Strävar t.ex. efter att skapa en så stabil, materiell grund för vår familj som möjligt. Och vi tycker att vi lyckats ganska bra i vårt samhälle modell Sverige -76.

Ändå måste vi konstatera att unga människor från dessa trygga miljöer slås ut. Börjar med narkotika och begår, utan förklarlig anledning, brott. Detta bittra faktum bekräftar att det finns en makt som inte stoppas av våra materiella försöksningar. Bibeln kallar den fortfarande för syndens makt och det står i 1 Mos. 4:7 — ... till dig står hennes åtrå.

Om nu synden driver oss att begå brottsliga handlingar hur går det då med de oskyldiga som drabbas. Vi har talat mycket om Kain men hur går det med Abel, den mördade?

Vi kan läsa i vers tio där Gud säger till Kain: "Vad har du gjort? Hör din broders blod ropar till mig från marken."

Abels blod ropade efter hämnd och rättslig uppgörelse. Men rättfärdighetens Gud handlar i kärlek. När rättsuppgörelsen kommer är det Guds egen son som får ta straffet. Jesu blod tystade för all tid det berättigade ropet på hämnd. Försoningen är ett faktum och när Jesus står upp från döden finns möjligheten omedelbart där för varje människa att få del i den nya natur som ingen synd kommer åt.

Guds frälsning är fullkomlig. Vi behöver inte komplettera den. Bara ta emot i tro och öppna oss för den kraft som kan föda oss på nytt till ett levande hopp.

Människan slutligen kommer att överleva jorden och hela den övriga skapelsen. Evigheten väntar på skapelsens krona. Du har fri vilja idag att välja var du skall tillbringa den: i himmelen eller helvetet.

det är oriktigt, att en man har långt hår. Följaktligen spelar det ingen roll, vad vi har för individuella åsikter om saken. Det står i bibeln! Det är bara att böja sig för det. Det är inget diskussionsämne. Vill man vara genstridig, må man vara det och ta konsekvenserna.

Det som sker i tiden är absolut inte oskyldigt. Att männen helt plötsligt börjar bära långt hår, har en klar avsikt, nämligen att utplåna gränserna mellan könen. När människan är förbrukad på ett område, försöker satan leda in henne på ett annat. Nu är förhållandet mellan man och kvinna så förbrukat och förstört, att det snart inte finns någonting naturligt längre på det området. Det naturliga har blivit onormalt och det normala har blivit onaturligt.

Satans åstundan är att få sudda ut gränserna. För att detta skall genomföras, måste det skapas mentala förutsättningar. En av dessa förutsättningar är maskuliseringsringen av kvinnan och feminiseringen av mannen. Mannen blir kvinna och kvinnan blir man. Nu är det också ordnat rent tekniskt genom klädedräkten, att man kan framtona vad som är i överensstämmelse med människans drifter och ambitioner. Detta är mycket allvarligt. Jag upprepar alltså åter. Det är skam att männen går med långt hår!

Vad beror det på att man går med långt hår? Ingen skulle väl låta håret växa, om det inte vore modernt? Det finns ju ingen praktisk motivering? Modet att gå med långt hår tillhör ingenting annat än världsordningen. Det måste vi befria oss ifrån.

Det är lika allvarligt med den manhaftiga kvinnan, som går omkring i manskläder och klipper håret kort. Jag säger inte detta för min eller församlingens skull. Jag tror nog att vi kan klara av påfrestningarna, även om det kan vara svårt. Jag säger det dock för änglarnas skull, därför att det är fråga om en makt.

Man har sagt att vi lättare kan nå människor om vi klär oss som världen. Vi skulle lättare kunna vinna dem för Gud. Det är ett grundligt självbedrägeri. Det måste finnas en annan utstrålning, som antingen drar människorna till eller stöter dem ifrån oss. Det kan väl inte vara så enkelt som att om vi bara sätter på oss jeans och klär oss schabbigt, så skall vi vinna människor för Gud? Det är inget annat än en förfälskning av evangelium.

Att vi tar på oss jeans, exponerar oss och klär oss i så korta kjolar som möjligt — det är ju inget annat än att egga människor och spela på motsatta könets känslor. Ingen kan väl påstå att detta mode har

kommit till för att det är praktiskt. Det har kommit till, därför att det är säljbart. Människorna vill ha det så. Bakom ligger en andemakt, som leder utvecklingen steg för steg fram till den punkt dit satan vill nå, nämligen skapa andliga träskområden över hela världen.

Lägg märke till, att när det står talas om förhållandet mellan man och kvinna, så placeras det framför budskapet om brödsbrytelsen. Vi skall inte samlas till brödsbrytelse på samma sätt som när världen samlas till sina sammankomster. Vi skall komma förberedda. Det finns inga möjligheter för en kvinna, som har respekt för sig själv och är rädd om sin kropp, att hon kan exponera sig på det sätt som sker i världen och ha frimodighet inför Gud. Då har hon en annan frimodighet, än den bibeln talar om, och jag har en känsla av att den frimodigheten gränsar till fräckhet. Fräckheten riktar sig inte i första hand emot människor utan mot änglarna. Änglarna döljer sig i undergivenhet, när de träder fram inför Gud.

Det finns inget ont i människans kropp, och Gud tål att se den. Det finns dock en makt som vill exponera människans kropp, och den makten är ond och vill skapa inkörsportar in i andra människors sinnen, så att de via hennes kropp och hennes yttre uppträdande blir upptagna med något helt annat än evangelium.

Låt oss göra klart för oss en sak till sist! Har vi kommit till tro på Jesus Kristus och upprätthåller vår ställning i Kristus, kan vi säga med honom: "I världen liden I betryck, men varen vid gott mod, jag har övervunnit världen".

Genom tron har vi kommit in i en andlig segerställning. Där kan makterna inte beröva oss vår position. Vi har fått en större frihet, samtidigt som vi har fått ett större ansvar. Friheten består i att vi avstår från att göra saker och ting som i och för sig inte är oriktiga och felaktiga. Vi avstår dock just därför att vi är fria. Det har inte med mitt samvete att göra utan med andras. Det är för att inte deras samveten skall befleckas.

Är vi beredda att ta konsekvenserna, tror jag att Herren kommer att upprätta sin församling med makt, så att det känns i atmosfären att Jesus Kristus fått herravärde. Vi skall inte förenas med något inom världen. Jag tror på en församling, där änglarna trivs och icke drar sig tillbaka på grund av fräckhet i vårt uppträdande. Jag tror också på en församling, där det finns en sådan kraft att världen placerar oss där vi hör hemma — i himmelen.

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer var tredje vecka.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jilker, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen.

Prenumerationspriset är: Helår 45:—, Halvår 23:—, Kvartal 12:—. Lösnummer 2:50. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang". D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

MIDNATTSROPET

Box 344, 101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30
Postgiro: 57 16 20-4

MARANATAFÖRSAMLINGEN

Box 344, 101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30
Postgiro 44 10 05-6

JOHANNELUND, församlingshem

Missionsvägen 24, Bromma
Postadress: Box 344
101 24 Stockholm
Tel 08/80 38 89

**GAMLA BRO, servering
BROSHOPEN**

PILGRIMSHEN, gästrum
KLARA TONER, bok- och musikaffär
Gamla Brogatan 27, Stockholm
Postadress: Box 344
101 24 Stockholm
Tel. (växel) 08/23 52 30

Ett ord på vägen...

Tel. 08/20 92 96
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Grafiska Gruppen
Stockholm 1976

Fr. o. m. 1 juni

upphörde postbox 1236

i Bromma.

Välkommen att

skriva på

adresserna här ovan.

NÅDENS...

forts. fr. sid. 9

Kanske du inte märker det själv, men andra märker det. Du förvandlas till hans avbild. Du ser hans sköna bild i Ordet.

Personligen har jag förstummats av honom, hans storhet, hans ljuvlighet, hur underbar han är.

— Så förmanar jag eder mina bröder att frambära edra kroppar till ett levande, heligt och Gud välbehagligt offer — eder andliga tempeltjänst.

— Och skicken eder icke efter denna tidsålders väsende, utan förvandlen eder genom edert sinnes förnyelse, så att I kunna pröva vad som är Guds vilja, vad som är gott och välbehagligt och fullkomligt. (Rom. 12:1—2)

Endast genom Jesus Kristus.

— Och inför honom skola församlas alla folk, och han skall skilja dem ifrån varandra. Såsom en herde skiljer fåren ifrån getterna. Fåren skall han ställa på sin högra sida och getterna på den vänstra.

— De rättfärdiga står på hans högra sida och de säger: Herre, när sågo vi dig hungrig, törstig, husvill, naken, sjuk eller i fängelse och gjorde något åt det?

— Då skall konungen svara: Sannerligen säger jag eder: Vadhelst I haven gjort mot en av dessa mina minsta bröder, det haven I gjort mot mig.

— Därefter säger han till dem som står på hans vänstra sida: Gån bort ifrån mig I förbannade till den eviga elden som är tillredd åt djävulen och hans änglar.

— Herre när sågo vi dig?

— Vadhelst I icke haven gjort mot en

av dessa mina minsta, det haven I ej heller gjort mot mig. Och dessa skola gå bort till evigt straff, men de rättfärdiga till evigt liv.

Vilken sida skall du stå på?

"Ty eder gäller löftet och edra barn, så många som Herren vår Gud kallar."

Sandy Dahlberg, Norsjö

SNART ÄR HAN HÄR

forts. fr. sid. 13

allvar bars vi in i en sällsam trons vila, en glädje i Gud, en stark förnimmelse av att en helt ny tid var så NÄRA. Vi ser en värld slitas sönder och dö — och vi vet att det är "födslovänder", att något helt nytt skall födas fram. Och först och främst vet vi, allt intensivare, allt mindre teoretiskt, allt mer levande, att JESUS KOMMER.

"Åter till Bibeln! Mörka tider stunda / såsom profeter fordom hava sagt.

Vem kan med fröjd hans ankomst nu åstunda? / Blott den sig helt i Jesu händer lagt."

Efteråt föreslog Sven-Åke Asplund vännerna att man skulle ställa en vävstol i lokalen och börja väva mattor och sälja och att man skulle samla in gamla och nya kläder osv, som man inte behövde, och sälja dem, precis som i Stockholm. "Vi pratar så mycket men det blir varken hackat eller malet, men nu skall det bli både hackat och malet, ära vare Jesus! Vi skulle kunna hålla på jämt med Guds verk." Så skulle möteslokalen bli ordentligt utnyttjad, och plats för mötena finns det ändå.

Och Gud lät denna dag i Herrens gårdar få en helt följdriktig avslutning. När vi trötta, saliga och välsignade hade gått och lagt oss, ringde telefonen hos Sven-Åke,

Vem kan hjälpa?

På Broshopen, Gamla Bro, står Lilian Glantz som vanligt och hjälper kunderna tillrätta.

Just nu tittar hon litet bekymrat på hyllorna:

— Vi behöver mera kläder av alla sorter. Säg till Midnattsropets läsare, att om de tömmer sina garderober på överflödet som samlas där, kan vi förvandla det till missionsmedel!

Ett förslag: Ta med alla avlagda kläder till Malmköping, så tar vi hand om dem där!

där jag sov över, och en själ i nöd kallade på hjälp. Mitt i midnattstimman fick Sven-Åke kasta på sig kläderna och köra till undsättning, och jag låg kvar och tänkte: välsignade för att tjäna. Påfyllda för att kunna ge ut. Och till välsignelsen tackar vi alla ja. T. o. m. det skarpa ordet tar många emot. Men sedan kommer Gud omedelbart med ett tillfälle att handla, och att ge välsignelsen vidare, och kanske måste vi då offra den goda nattsömn eller annan bekvämlighet. Är vi lika redo då?

PRENUMERERA PÅ MIDNATTSROPET NU FÖR 2:A HALVÅRET 1976

NYTT HALVÅR	Använd kupongen till höger. Betala när inbetalningskortet kommer.	Jag prenumererar på Midnattsropet och betalar när inbetalningskortet kommer ☐ År ny prenumerant ☐ Ja, jag vill bli kommissionär Jag tar ex av Midnattsropet t. v.	☐ kvartal 12:— ☐ halvår 23:— ☐ helår 45:—	Frankeras ej M. R. betalar portot
	Prenumerationspriset är: Helår 45:—, halvår 23:—, kvartal 12:—. Lösnummer 2:50:—. — Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet. Postgiro 57 16 20-4.	Efternamn _____ Förnamn _____ c/o _____ Gata, Box, Postlåda etc. _____ Post-nr _____ Postanstalt _____	Till MIDNATTSROPET Pren.avd. Box 344 101 24 Stockholm	
				Svarsförsändelse Konto nr 4745

KLARA TONER

● BUTIKEN:

- Biblar på många språk
- Rikt urval god andlig litteratur
- Grammofonskivor och kassettband
- Gitarrer med tillbehör

● LÄSRUMMET:

- Tidningar och böcker du kan läsa i rofylld miljö

● BANDOTEKET:

- Inspelningar från möten på Gamla Bro och Johannelund
- Bibelstudier och grammofoninspelningar
- Äldre inspelningar från Maranatomöten
- Bibelstudier på olika språk

KLARA TONER

G:la Brog. 27
Stockholm T-Centralen
Tel. 08/23 52 30

Lyft mig högre

*Tack, o Jesus, att du lyfte
Utur syndens djup mig opp,
Och i korsets purpurkälla
Gav mig frälsning, frid och hopp.
Göm mig undan allt i världen,
Som kan störa själens ro.
Göm mig undan synden, flärden,
Låt mig städs hos dig få bo.*

KÖR:

*Lyft mig högre, o min Jesus,
Närmare ditt sidosår.
Låt mig städse där få bliva
Tills jag himlahemmet når.*

*Lyft mig högre dyre Jesus
Över storm och vågors brus.
Låt mig se ditt ljuva anlet,
Dväljas i dess rena ljus.
Icke mera världens glitter
Kan ge hugnad åt min själ.
Låt mig helt din egen bliva,
Uti ve, så och i väl.*

*Lyft mig högre, dyre Jesus,
I mig själv så hjälplös, arm,
Över tidens nöd och trängsel,
Över vreda böljors larm.
Låt min ande evigt dväljas
I din kärleks atmosfär. . .
Lyft mig högre, lyft mig högre,
Tills jag ser dig som du är.*

*Tack att du mig lyfter högre,
Vid basunens klara ljud,
Hem till boningarna sköna,
Som du tillrett åt din brud.
Evigt skall jag då dig prisa
För din kärlek rik och stor,
Att du utav nåd mig lyfte
Till det land, där själv du bor.*

RUTH ÅSEBÄCK

Anmälningssblankett för Malmköping

Fyll i nedanstående uppgifter och skicka in!

Gör ett kryss i aktuell ruta!

- ☐ Jag önskar deltaga hela tiden
- ☐ Jag deltagar följ. datum
- ☐ Jag färdas i bil
- ☐ Jag färdas med tåg

- ☐ Jag önskar privatrum
- ☐ Jag önskar bo i logement
- ☐ Jag bor i medfört tält
- ☐ Jag bor i campingvagn
- ☐ Jag önskar äta alla måltider

Malmköpingsveckans
kansli,

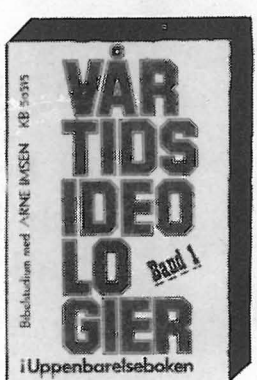
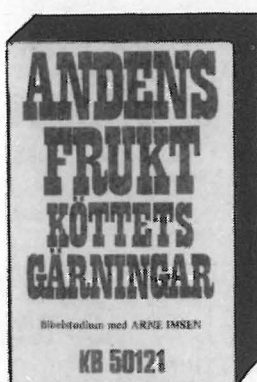
AVSER:

personer

Namn
Adress
Postnr.-postadress
Tel. /

Box: 344
101 24 STOCKHOLM

Ytterligare upplysningar
08/23 52 30

Bibelstudiekassetter med Arne Imsen:

Staten som Gud

- ... Del I KB 51104
- ... Del II KB 51107
- ... Del III KB 51111a
- ... Del IV KB 51113a

Liknelser om himmelriket

- ... Del I KB 51119
- ... Del II KB 51120 1+2
- ... Partier kring Jesus KB 51121
- ... Rättsuppgörelsen i himlen KB 51102
- ... Kampen för evangelium KB 51025

Romarbrevet

- ... Del I KB 50923
- ... Del II KB 50930
- ... Del III KB 51021
- ... Del IV KB 51028
- ... Del V KB 51104b

- ... Del VI KB 51111b
- ... Del VII KB 51118b
- ... Del VIII KB 51125
- ... Del IX KB 51202
- ... Del X KB 51216
- ... Del XI KB 51230
- ... Del XII KB 60113
- ... Del XIII KB 60120
- ... Det sanna vinträdet KB 60101
- ... Vår tids ideologier i Uppenbarelseboken KB 50515 1+2
- ... Hus- och lokalförsamling i funktion KB 50518
- ... Lärjungaskapets villkor KB 50302
- ... Från brudförsamling till sköckkyrka (Malmköping 75) KB 50718
- ... Församlingen och samhället KB 50311
- ... Barnen, församlingen och samhället KB 50323
- ... Andens frukt — köttets

- gärningar KB 50121
- ... Väckelse — ännu en gång? KB 41221
- ... Den helige ande i urtid och nutid KB 41203
- ... Hur arbetar den onda andevärlden? KB 41029
- ... Tre epoker i den urkristna församlingen KB 40203
- ... Jag skall göra er till människofiskare KB 30728
- ... Är då Kristus delad? KB 40730

Församlingen och framtiden

- (Malmköpingsveckan 74)
- ... MK 408 ... MK 415
- ... MK 409 ... MK 417 1+2
- ... MK 412 ... MK 418
- ... Allting gemensamt KB 40709

- ... Befrielse från avgudarna KB 40811
- ... "Släpp mitt folk" KB 40414
- ... En fungerande tro KB 40326
- ... Församlingen och partipolitiken KB 31218
- ... Människans slut — Guds början KB 30812
- ☐ JAG VILL BLI KASSETTPRENUMERANT
- Sänd mot postförskott de kassetter som noterats ovan till: (Banden kostar 15:-st)

Namn:

Bostad:

Postnr:

Postadr:
MRM/Kassett, Box 344,
101 24 Stockholm

Malmköpingsveckan

9-18 JULI

Samling i NYTT LIV-tälten
på Malmahed i Sörmlands hjärta

En vecka av förnyelse för hela familjen

Aktuellt ämne:

**EN NY LIVSSTIL I
FAMILJ OCH FÖRSAMLING**

OBS! Veckan förlängd!

Vi börjar redan fred. kväll 19.30
och fortsätter med bibel-
studier hela lördagen

NYTT I ÅR:

Barnfamiljerna erbjuds
avskild och praktisk in-
kvartering i nya lokaler.
Men boka i tid!

MEDVERKANDE:

Hela konferensförsamlingen i lovsång och tillbedjan!

Arne Imsen leder undervisningen, Solomon Young inf. om Sierra Leone, Familjen Ernst och Doris Högländer fr. Brasilien. Storfamiljerna från Sverige och Norge samt Axel R Olsson, Jan-Egil Hafsahl, Gunno Andersson, Östen Dahlberg, Carl-Georg Rognstad, Per-Arne Imsen, Tage Johansson, S. Å. Asplund, Yngve Stenfelt, Kurt Rudgard, Kenneth Karlsson, Lasse Johansson

Sång: Christina Imsen, Ulla Christensen, Georgi Kuha

Lördag 19.30
Invigningsmöte
Sönd. 11, 15, 19

- Dagliga bibelstudier o samtal
- Brödsbrytelse varje morgon 8.30
- Bönehyddan öppen dygnet runt

Välkommen till en Ordets och bordets högtid. Inga fasta kostavgifter för konferensdeltagarna. Vi delar allt gemensamt — som i urkristen tid.

Utomordentliga bispisningslokaler. Inkvartering i logement eller enskilda privatrum. Sänd anmälan till
MALMKÖPINGSVECKANS KANSLI, Box 344, 101 24 STOCKHOLM 1. Tel: 08/23 52 30

Herren till mötes — Maranata